

Skatteministeriet
Udkast (1)

J. nr. 2009-231-0026

Forslag
til
Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love
(Udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven)

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 421 af 3. maj 2006, som ændret ved § 2 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 1 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 79 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 1 lov nr. 527 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, litra e, affattes således:

”e) fremstilles på vedvarende energianlæg omfattet af § 2, stk. 2 eller stk. 3, i lov om fremme af vedvarende energi, med en installeret effekt på højst 6 kW pr. husstand, og som er tilsluttet elinstallationen i boliger eller i anden ikke-erhvervsmæssigt benyttet bebyggelse. Det er forudsætning for brugen af denne bestemmelse, at afregningen sker efter reglerne i Bekendtgørelse om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet.”

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. stk. 2.

Stk. 2. Ejere af solcelleanlæg op til 6 kW, som er installeret og ibrugtaget senest 31. december 2009, og som endnu ikke har fået installeret en fjernaflæst elmåler, kan indtil 2 år fra lovens ikrafttrædelse afregne elafgift efter de hidtil gældende regler i elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra e.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
- 2. Lovforslagets enkelte elementer*
 - 2.1. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning*
 - 2.1.1. Gældende ret*
 - 2.1.1.1. Vindmøller*
 - 2.1.1.2. Solceller*
 - 2.1.1.3 Andre VE-anlæg*
 - 2.1.2. Forslagets indhold*
- 3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning*
- 4. Administrative konsekvenser for det offentlige*
 - 4.1. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning*
- 5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
 - 5.1. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning*
- 6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
- 7. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 8. Miljømæssige konsekvenser*
 - 8.1. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning*
- 9. Forholdet til EU-retten*
 - 9.1. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning*
- 10. Hørte myndigheder og organisationer*
- 11. Sammenfattende skema*

1. Indledning

I den energipolitiske aftale af 21. februar 2008 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance indgik en analyse af vilkår for husstandsmøller uden for områder med kollektiv varmforsyning. Analysen blev gennemført af Skatteministeriet, og det blev efterfølgende aftalt mellem skatteministeren og aftaleparternes energipolitiske ordførere, at der skulle etableres en teknologineutral ordning, således at ejere af anlæg baseret på vedvarende energi (VE- anlæg) med en eleffekt på 6 kW eller derunder får mulighed for at ”lagre” elektricitet på elnettet i lighed med den gældende ordning for små solcelleanlæg.

2. Lovforslagets enkelte elementer

- 2.1. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning*
 - 2.1.1. Gældende ret*

2.1.1.1. Vindmøller

Elektricitet fremstillet ved vedvarende energi, herunder vindkraft, og som forbruges direkte af producenten er fritaget for den almindelige afgift på elektricitet. For overskydende elektricitet, der tilføres det kollektive elnet, forfalder der afgift ved forbrug, uanset hvem det er, der forbruger den pågældende elektricitet.

2.1.1.2. Solceller

El, der fremstilles ved vedvarende energi, og som forbruges direkte af producenten selv, er fritaget for el-afgift. El, der leveres fra det kollektive elnet, er pålagt elafgift.

Elektricitet fremstillet på et solcelleanlæg er under visse betingelser undtaget fra den almindelige afgift på elektricitet af hele den producerede mængde. En solcelleanlægs ejer kan dermed populært sagt "lagre" overskydende produktion på det kollektive elnet til senere forbrug. Opgørelsen har været baseret på et år svarende til den normale forbrugsafslæsningsperiode.

Betingelserne herfor er, at solcelleanlægget har en installeret effekt på højst 6 kW pr. husstand og anlægget skal være tilsluttet elinstallationen i boliger eller i anden ikke-erhvervsmæssig benyttet bebyggelse. Det er en forudsætning for, at måleren kan løbe baglæns, at elselskabet afregner solcelleproduceret elektricitet fra el-producenten og leverer elektricitet til el-producenten til samme pris pr. kWh. Endelig må der ikke være tilsluttet elinstallationen anden form for el-produktionsanlæg.

Solcelleordningen for husstands anlæg kræver, at husstandens elmåler skal kunne måle og registrere el modtaget fra det kollektive elnet og el leveret til det kollektive elnet. Måleren kan enten indeholde to tællere, som registrerer el henholdsvis modtaget fra nettet og leveret til nettet, eller den kan indeholde en tæller, der registrerer den samlede el leveret til og fra nettet (en måler som kan løbe begge veje).

Solcelleordningen blev indført ved lov nr. 437 af 26. juni 1997, og trådte i kraft d. 1. januar 1999. Formålet var at fremme anvendelsen af mindre solcelle-anlæg med en maksimal effekt på 6 kW. Afgiftsfritagelsen blev ved sin indførelse oprindeligt begrænset til alene at gælde i 4 år. Tidsbegrænsningen blev efterfølgende forlænget af flere omgange, og den blev helt ophævet fra og med 1. januar 2006.

Ordnningen giver en markant bedre afregning til solcelle-kunden end den almindelige afregning af overskudsproduktion fra solceller. Med skattereformen øges fordelene.

Solcelleanlæggene under ordningen er i praksis typisk på omkring 1 kW (svarende til 10 m²) og kun meget sjældent over 2 kW. Et anlæg på 1 kW giver typisk en årsproduktion på 800 kWh. Med et årsforbrug på 4000 kWh vil der på årsbasis kun være overskudsproduktion i ekstreme tilfælde, fx hvis huset står ubeboet hovedparten af året. Dette er – sammen med det beskedne antal anlæg (ca. 700) - årsagen til, at ordningen hidtil ikke har givet større problemer, idet

problemerne hovedsagligt opstår ved overskudsproduktion.

De få og små solcelle-anlæg skyldes, at solceller indtil videre er ret investeringstunge, typisk 25-35.000 kr./kW. Med en årsproduktion på 800 kWh pr. kW og en elpris på 150 øre/kWh er den simple tilbagebetalingstid 20-30 år uden hensyn til drift & vedligehold. En stor del af anlæggene er da også etableret i forsøgsprojekter med betydelige anlægstilskud.

2.1.1.3 Andre VE-anlæg

Fritaget for el-afgift er elektricitet, som fremstilles ved vandkraft, biogas eller anden vedvarende energi, og som forbruges af producenten direkte fra anlægget. Overskydende produktion der tilføres elnettet afgiftsbelægges, uanset hvem forbrugeren af den pågældende elektricitet er.

Tabel. Oversigt over gældende afgiftsregler for private vindmøller og solcelleanlæg

	Afgift
Vindmølle	Afgift af netkøb-brutto
Solceller	Kun afgift af nettokøb; dog ikke negativ afgift. Max anlæg på 6 kW
Andre VE-anlæg	Afgift af netkøb-brutto

2.1.2 Forslagets indhold

Det foreslås, at der gennemføres generelle regler for den afgiftsmæssige behandling af egenproducenters forbrug af elektricitet produceret på små husstands anlæg.

Efter forslaget sondres der mellem mindre og større vedvarende energianlæg. Samtidig knytter forslaget sig til de gældende ordninger, der allerede i dag gælder for mindre solcelleanlæg.

De foreslåede ordninger omfatter de vedvarende energianlæg, der er omfattet af § 2, stk. 2 og stk. 3, i lov nr. 1392 af 27. december 2008 om fremme af vedvarende energi. Efter § 2, stk. 2, forstås ved vedvarende energikilder bl.a. vindkraft, vandkraft, biogas, biomasse, solenergi, bølge- og tidevandsenergi samt geotermisk varme.

Efter § 2, stk. 3, kan klima- og energiministeren fastsætte nærmere regler om, hvilke energiformer, der kan betegnes som vedvarende energi. Ved at henvise til § 2, stk. 3, fremtidssikres ordningen, så også vedvarende energikilder, der efterfølgende bliver omfattet af lov om vedvarende energi, automatisk bliver omfattet af de foreslåede ordninger.

Efter forslaget sondres mellem anlæg med en kapacitet på over eller under 6 kW. Grænsen på 6 kW installeret effekt pr. husstand uanset teknologi foreslås, fordi dette er den gældende grænse for solcelle-ordningen i dag. Dermed udbredes den nuværende solcelle-ordning til andre VE-teknologier. Anlægget skal være tilsluttet elinstallationen i boliger eller i anden ikke-erhvervsmæssig benyttet bebyggelse. Ordningen omfatter ikke anlæg som den fysiske person

alene ejer en andel i. Det har dog ikke i praksis den store betydning, da bl.a. de vindmøller, der ejes af vindmøllelaug, har en væsentlig større effekt end 6 kW.

Herudover åbnes der i elafgiftsloven mulighed for, at en husstand kan have tilsluttet flere VE-anlæg, fortsat med en samlet effekt på 6 kW, hvilket er en lempelse i forhold til de nuværende solcelleregler, hvor husstanden ikke må have tilsluttet flere elproducerende anlæg end solcellen.

Endeligt er det en forudsætning for brugen af reglerne, at der afregnes efter reglerne i nettoafregningsbekendtgørelsen.

Baggrund for krav om afregning efter nettoafregningsbekendtgørelsen

Baggrunden for kravet om afregning efter nettoafregningsbekendtgørelsen er, at selv en mindre udbredelse af "solcelleordningen" vil skabe væsentlige problemer fra en praktisk/administrativ synsvinkel, medmindre ordningen integreres med de almindelige regler og procedurer for elmarkedet. På grund af det nuværende beskedne omfang har solcelleordningen hidtil ikke givet større praktiske problemer til trods for, at den på flere punkter er direkte i strid med de almindelige regler på elmarkedet, og derfor lever sit helt eget liv. Det gælder især med hensyn til, hvem der aftager overskudsproduktion, og at overskudsproduktionen kun opgøres årligt mod en månedlig afregning for alle andre små som store anlæg. Denne modstrid med almindelige regler skyldes, at der ikke var noget elmarked, da ordningen blev lavet i 1998.

En afgørende faktor for konsekvenserne af en eventuel udvidelse er max-grænsen for de omfattede anlæg. Ved solcellerne blev max-grænsen på 6 kW fastsat således, at den maksimale størrelse gav en produktion på niveau med forbruget i et typisk parcelhus. Da et solcelleanlæg typisk er under 1 kW, og leverer under 800 kWh om året, vil der under normale forhold ikke forekomme overskudsproduktion, når der alene sker en opgørelse på årsbasis. Hertil kommer at andre VE-anlæg på 6 kW normalt har en væsentlig større elproduktion end solceller. Hvor et solcelleanlæg har en maksimal elproduktion på ca. 5.000 kWh/år, så kan en vindmølle med samme effekt på en god placering producere over 10.000 kWh/år, mens et motoranlæg kan yde op mod 50.000 kWh/år.

Herudover er der sket en række ændringer i forudsætningerne siden solcelle-ordningen blev indført i 1998, nemlig:

- 1) udvikling mht. måling/afregning af små kunder,
- 2) nettoafregning for mindre egenproducenter, fx husstandsmøller,
- 3) frit leverandørvalg for små kunder.

For så vidt angår udviklingen mht. måling/afregning af små kunder, var det et væsentligt element i solcelleordningen, at kunden undgik installation af en to-vejsmåler, der måler levering til og fra elnet separat og "sekund for sekund". Nu om dage er alle nye målere imidlertid elektroniske målere, der slet ikke kan "løbe baglæns". Fremadrettet skal derfor anvendes to-vejsmålere.

Meromkostningen ved en elektronisk to-vejs- contra en-vejsmåler er meget beskedent, typisk 50-100 kr., da isenkrammet i måleren er det samme.

En meget vigtigere konsekvens af den måletekniske udvikling er, at den traditionelle årlige aflæsning og afregning af små kunder - der implicit er forudsat for solcelleordningen - med betydelig hast erstattes af månedlig afregning af det faktiske månedsforbrug, der fjernaflæses med nye elektroniske målere. Allerede i dag anvendes denne afregningsform for ca. 10 % af skabelonkunderne, men dette tal kan forventes at vokse til ca. 50 % i løbet af få år alene baseret på netvirksomhedernes nuværende planer for installation af nye fjernaflæste målere (ca. 1,5 mio. nye målere). Med månedlig aflæsning/afregning vil der langt hyppigere optræde ”overskudsproduktion” end ved traditionel årlig aflæsning/afregning, f.eks. hvor kunden er bortrejst i en stor del af perioden pga. fraflytning eller ferie.

For så vidt angår nettoafregningen blev det indført i 2001. Hermed opgøres egenproduktionen mv. normalt ved fjernaflæsning på timebasis i overensstemmelse med prisfastsættelsen på elmarkedet. Små anlæg, som f.eks. husstandsmøller, anvender dog normalt en forenklet opgørelse, hvor overskudsproduktion bestemmes ved månedlig aflæsning af to-vejsmålere, der måler levering til/fra net ”sekund for sekund”.

Normalt opgøres egenproduktionen mv. ved nettoafregning på timebasis i overensstemmelse med prisfastsættelsen på elmarkedet. Husstandsmøller anvender normalt en forenklet opgørelse, hvor overskudsproduktion bestemmes ved månedlig (i visse tilfælde kvartalvis) aflæsning af to-vejsmålere, der måler levering til/fra net ”sekund for sekund”. Overskudsproduktionen er aftagepligtig og aftages derfor af Energinet.dk, medmindre producenten vælger at sælge den til anden side.

Vedrørende frit leverandørvalg for små kunder var situation i 1998 den, at leverandøren for små kunder altid med nutidens terminologi var den lokale forsyningspligtige elleverandør, men siden 2003 har der været frit leverandørvalg for små kunder.

”Almindelige” elleverandører er ikke forpligtet til at tilbyde en symmetrisk tarif, som ordningen forudsætter. Da ingen andre end elleverandøren og kunden kender købs- og salgspris, vil det i praksis være umuligt for andre at tjekke, om forudsætningen vedr. symmetrisk afregning er opfyldt.

Det er helt unikt for solcelleordningen, at det er elleverandøren, der skal aftage eventuel overskudsproduktion og ikke som normalt Energinet.dk. ”Almindelige” elleverandørers afregningssystemer m.v. er derfor ikke gearet til at håndtere, at de kan komme ud for, at de både skal købe og sælge el af kunden.

I dag får en ny elleverandør ikke nødvendigvis på forhånd information om, at hans nye kunde er

en solcellekunde. En ny elleverandør kan således i dag blive overrasket over, at der skal købes el i stedet for som forventet sælges el. Det kan give en del besvær mellem elleverandør og kunde, da det ikke er aftalt, hvordan evt. overskudsproduktion skal afregnes.

Dette informationsproblem kan løses, men det kan dog forventes, at de fleste "almindelige" elleverandører vil undgå at indgå aftaler med solcelle-kunder eller andre små egenproducenter, hvis der er risiko for overskudsproduktion og deraf følgende besvær. Det kan derfor forudses, at de pågældende kunder vil blive mere eller mindre stavnsbundne til den lokale forsyningspligtige elleverandør, der er forpligtet til at tage kunden. Tilbage står det forhold, at det er i strid med alle almindelige regler, at det er elleverandøren, der skal afregne overskudsproduktionen. I alle andre sammenhænge er det som nævnt Energinet.dk.

Alle disse faktorer betyder, at solcelleordningen, når den udvides, må revideres, så den bringes i overensstemmelse med de almindelige regler og procedurer for elmarkedet. På det overordnede plan indebærer det først og fremmest, at ordningen integreres i den almindelige nettoafregning.

Det vil for det første betyde, at de almindelige månedlige procedurer for aflæsning/afregning af overskudsproduktion på små anlæg følges. Det vil også være i harmoni med den almindelige udvikling mht. månedlig aflæsning/afregning. Det forudsætter, at det er krav for at komme ind i ordningen, at der er fjernaflæst to-vejsmåler. For eksisterende solcelleanlæg dispenseres der fra dette krav således, at der først installeres to-vejsmålere, når nye målere alligevel installeres af netvirksomheden i området.

For det andet frigøres elleverandøren for pligten til at aftage eventuel overskudsproduktion, der i stedet gøres aftagepligtig for Energinet.dk, jf. de almindelige regler. Anlægget registreres både hos VE-anlæggets ejers elleverandør og hos Energinet.dk.

For det tredje er månedlige afregning endelig uden "hængepartier", der skal rettes op på ved de efterfølgende månedlige afregninger. Herved undgås desuden problemet med, at den "lagrede" overskudsproduktion ved flytning tilfalder den ny ejer/lejer på målepunktet.

Denne løsning vil populært sagt betyde, at man fortsat kan "lagre" overskudsproduktion i nettet, men kun indenfor samme måned. Ved månedens udgang "tømmes" lageret, idet der afregnes kontant. Hvis anlægget har produceret mindre elektricitet end der er forbrugt i husstanden, skal VE-anlæggets ejer betale for det ekstra forbrug til elleverandøren. Hvis anlægget har produceret mere elektricitet end der er forbrugt i husstanden, udbetaler Energinet.dk beløbet til VE-anlæggets ejer.

For små solcelleanlæg, hvor elproduktionen også i sommerperioden er lavere end elforbruget på månedsbasis vil ændringen ikke medføre ændringer, idet anlæggets årlige kapacitet er mindre en husstandens samlede elforbrug. For større anlæg med en produktion, der overstiger forbruget i

sommerperioden, ville værdien af overskudsproduktionen blive lidt forringet, dog ville forringelsen være beskedent, og der er kun ganske få anlæg, der har en kapacitet, der svarer til husstandens samlede årlige elforbrug.

Virkning af ” solcellereglerne ”

Ejerne af små VE-anlæg vil opnå økonomiske fordele, fordi de ikke skal købe den andel af deres forbrug af elektricitet, som VE-anlægget producerer indenfor måneden, til almindelige elpriser. Baggrunden herfor er, at man ved at bruge elektriciteten selv sparer både elpris, afgift og moms, hvilket er mere, end man tjener ved salg af elektriciteten, hvor man kun får elprisen incl. pristillæg, der dog er mindre end afgifterne.

Tabel. Oversigt over foreslåede skatte- og afgiftsregler for private vindmøller og solcelleanlæg

	Afgift
Vindmølle	Kun afgift af nettokøb; dog ikke neg afgift. Max anlæg på 6 kW
Solceller	Kun afgift af nettokøb; dog ikke neg afgift. Max anlæg på 6 kW
Andre VE-anlæg	Kun afgift af nettokøb; dog ikke neg afgift. Max anlæg på 6 kW.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.1. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

Under antagelse af, at der installeres i alt ca. 2500 6 kW husstandsvindmøller eller lign i boliger og i anden ikke-erhvervs mæssig bebyggelse med en gennemsnitlig årlig egenproduktion på ca. 7000 kWh (til sammenligning findes der i dag ca. 700 solcelleanlæg med en gennemsnitlig kapacitet på ca. 1 kW), vil der ikke være nogen nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Baggrunden herfor er, at grænsen for tilbageløbsordningen på 6 kW, begrænser antallet af VE-anlæg, bl.a. husstandsmøller, der vil falde ind under tilbageløbsordning. I dag er ca. 15 møller ud af 190 husstandsmøller på 6 kW og derunder. Det skal dog bemærkes, at potentialet er stort, og en markant større udbredelse af små VE-anlæg end ventet vil selvsagt også øge provenutabet markant.

Udvidelse af tilbageløbsordningen vil øge skatteudgifterne, men i ikke nævneværdigt omfang.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

4.1. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

Det eksisterende energiafgiftssystem er indrettet sådan, at elnetselskaberne opkræver afgifter hos forbrugerne, og efterfølgende afregner afgiften med SKAT. Dermed kan SKAT nøjes med at have kontakt til ca. 60 virksomheder i denne anledning frem for alle energiforbrugere. SKAT har dog ansvaret for kontrol m.v. af alle energiforbrugere, der kan opnå godtgørelse af energiafgifter, men dette omfatter kun momsregistrerede virksomheder. SKAT har dog et særligt kontrolansvar overfor alle solcelleejerne. Solcelleejerne er ikke registreret hos SKAT, og kendes derfor i

princippet ikke af SKAT. SKAT kontrollerer, at elnetselskaberne administrerer elafgiftslovens bestemmelser korrekt.

Idet det antages, at nye VE-anlæg ligesom de små solcelleanlæg, ikke skal registreres hos SKAT, men hos Energinet.dk og elnetselskab, vil SKAT fortsat kunne nøjes med at have kontakt til de ca. 60 elnetselskaber og Energinet.dk. SKAT vil dog alligevel have øget en kontrolforpligtelse overfor ejerne af VE-anlæg. Kontrollen udøves igennem Energinet.dk og elnetselskaberne. Dette betyder, at SKAT vil have kontrolforpligtelse overfor et større antal elforbrugere/producenter, end det ellers ville have været tilfældet. Denne øgede kontrolforpligtelse vurderes som værende begrænset.

Til gengæld vil Energinet.dk opleve øgede administrative omkostninger som følge af, at det er dem, der fremover skal afregne for den eventuelle merproduktion fra solceller, husstandsmøllerne mv. Det vil også være dem, der som hidtil skal stå for håndtering og salg af den producerede elektricitet fra husstandsmøllerne mv. i ordningen, og jo flere anlæg desto større administrative omkostninger.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

5.1. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

Ordningen retter sig mod husstande, så der er ingen direkte erhvervsmæssige konsekvenser. Dog betyder kvoteordningen, at den øgede CO₂-neutrale elproduktion fra det øgede omfang af små VE-anlæg på husstandsniveau medfører, at der er brug for færre CO₂-kvoter til at dække det danske elforbrug. Hermed kan de kvoteomfattede elproducenter kan sælge de uudnyttede kvoter, hvilket giver en gevinst til elproducenterne.

Dertil kommer, at producenter og importører af små VE-anlæg ville kunne opnå en gevinst, når eller hvis efterspørgslen efter sådanne anlæg, som følge af lovændringen, stiger.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

6.1. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

Det er i dag netselskaberne, der har ansvaret for målingen og for at sørge for, at afregningsprisen for det el, en solcelleejer tilfører nettet, er den samme som prisen for det "lagrede" el, som solcelleanlægsejere forbruger fra nettet. Netselskaberne står ligeledes for nettoafregningen af elafgift med hver enkelt solcelleanlægsejer og opkræver afgiften af elforbruget hos forbrugeren, og afregner afgiften til SKAT. Dette svarer til den opkrævning og afregning, der foretages hos alle forbrugere. Solcellereglerne betyder altså en øget administrativ omkostning for netselskaberne, i det der skal holdes ekstra styr på el til og fra elnettet for at kunne afregne den korrekte afgift til SKAT.

Det vil fremover også være netvirksomhederne, som måler elforbruget samt opkræver og afregner afgifterne til SKAT, mens Energinet.dk afregner evt. merproduktion til ejerne af de små husstands

VE-anlæg.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

7.1. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

Ændringen har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

8.1. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

Effekterne ved modellen i forhold til mængden af vedvarende energi, CO₂-besparelser, og energibesparelser kan opsummeres i nedenstående skema:

Tablet 3: Effekter ved øget mulighed for tilbagebøb

	VE	CO ₂	Energibesparelse
Udvidelse af solcelleordning.	Positiv	Ingen	Neutral

Ændringen begunstiger mulighederne for vedvarende energi. Modellen påvirker ikke CO₂-udslippet, idet elproduktion er omfattet af EU's kvotehandelssystem.

9. Forholdet til EU-retten

9.1. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

En udvidelse af muligheden for, at måleren kan løbe baglæns til at omfatte andre teknologier, vil ikke skulle statsstøttenotificeres, så længe det er husholdninger, der alene tilgodeses.

10. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget er sendt i høring til følgende myndigheder, organisationer m.v., jf. følgende høringsliste:

Advokatrådet, Aalborg Portland, Affald Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Brancheforeningen for biogas, Brancheforeningen for Decentral kraftvarme, Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter for Jordbrugsformål (BGORJ), Brancheforeningen for husstandsvindmøller, DAKOFA, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks JordbrugsForskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Vindmølleforening, Danisco, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Danske erhverv, Danske Regioner, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Fjernvarme, Dansk Funktionærforbund, Dansk Industri, Landbrug & Fødevarer, Dansk Metal, Dansk tekstil og beklædning, Dansk solcelleforening, Dansk Transport og Logistik, Danske Speditører, DANVA, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Skatteborgerforening, Det Økologiske Råd, DK-Teknik og Miljø, DONG, EC-Power, Elsam, Energi Danmark, Energinet.dk, Energiklagenævnet, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Fagligt Fælles Forbund (3F), Frie Funktionærer, Forbundet Træ-Industri-Byg i Danmark, Foreningen Danske kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Danske Biogasanlæg, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af

rådgivende ingeniører, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen for Energi- og Miljø, Forsikring & Pension, Forskningscenter Risø, Frederiksberg Kommune, Frie elforbrugere, Færdselsstyrelsen, Greenpeace Danmark, Håndværksrådet, International Transport Danmark, Kommunernes Landsforening, Kommunernes Revision, Konkurrencestyrelsen, Københavns Kommune, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Miljøstyrelsen, Mærsk Olie og Gas, Noah, Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi, NSOC Danmark, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Organisationen for vedvarende energi (OLE), Plantedirektoratet, RenoSam, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforening, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, Sikkerhedsstyrelsen, Den danske Skatteborgerforening, Skatterevisorforeningen, Skov- og Naturstyrelsen, SKAT, Vattenfall A/S, Vindmølleindustrien, WWF, Økologisk Landsforening.

Desuden vil lovforslaget være tilgængeligt på Skatteministeriets hjemmeside samt på Høringsportalen på hjemmesiden borger.dk.

11. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen nævneværdige
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Øgede administrative omkostninger for SKAT og Energinet.dk
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Øgede muligheder for indtægter fra salg af små husstands-VE-anlæg. Dertil mulig indtægt fra kvotesalg.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Øgede administrative omkostninger for netselskaber, da flere vil nettoafregne.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget er i overensstemmelse med EU-retten.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med henblik på at fremme udbredelsen og anvendelsen af andre mindre anlæg til produktion af vedvarende energi end solceller foreslås den eksisterende solcelleordning udvidet til at omfatte alle VE-teknologier omfattet af § 2, stk. 2 eller 3, i lov om fremme af vedvarende energi, op til en kapacitet på 6 kW (der er den gældende grænse for solcelle-ordningen i dag), som er tilsluttet elinstallationen i boliger eller i anden ikke erhvervmæssigt benyttet bebyggelse. Ved anden ikke erhvervmæssigt benyttet bebyggelse forstås i det foreliggende tilfælde børneinstitutioner, skoler o. lign. For så vidt angår institutioner, skoler o.lign. sidestilles 100 m² bebygget institutionsareal med 1 husstand. Dog er der den yderligere begrænsning for husstandsmøller, at de ikke må overstige 25 meter i højden, da de derved ville komme ind under køberetsreglerne, og derved ikke opfylder betingelserne for nettoafregning. VE-anlægget skal være beliggende på forbrugsstedet og være 100 pct. ejet af forbrugeren eller driftsherren.

Ordningen omfatter ikke anlæg, som den fysiske person alene ejer en andel i. Det har i praksis ikke den store betydning, da bl.a. de vindmøller, der ejes af vindmøllelaug har en væsentlig større effekt end 6 kW.

Herudover åbnes der med ændringen mulighed for, at en husstand kan have tilsluttet flere VE-anlæg, dog fortsat med en samlet effekt på 6 kW, hvilket er en lempelse i forhold til de nuværende solcelleregler, hvor husstanden ikke må have tilsluttet flere elproducerende anlæg end solcellen.

Endeligt er det en forudsætning, at nye anlæg, dvs. anlæg, der fra tidspunktet for ikrafttrædelsen af de udvidede regler ønsker at anvende disse, afregner efter reglerne i nettoafregningsbekendtgørelsen.

Til § 2

Til stk. 1

Det foreslås at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til stk. 2

Af hensyn til ejere af eksisterende små solcelleanlæg, der endnu ikke har fået installeret en fjernaflæst måler, hvilket der stilles krav om med de nye regler, laves der en overgangsbestemmelse således, at disse fortsat kan nettoafregne deres elafgifter efter de hidtil gældende regler indtil en fjernaflæst måler er installeret. Baggrunden herfor er, at det ikke synes rimeligt med en ændring af reglerne for eksisterende anlæg, der vil kunne betyde, at de i en periode hverken vil kunne benytte de gamle regler, men heller ikke kan leve op til kravene i de nye regler.

Der sættes en 2 års frist fra lovens ikrafttræden for, hvornår en fjernaflæst måler skal være installeret, for fortsat at kunne nettoafregne.